

Ion PARHON

Portret

PÉTER Hilda.

La numai șapte ani de la absolvirea Liceului teoretic „Mikes Kelemen“, din Sfântu Gheorghe, și doi ani de când a ieșit de pe băncile Universității de artă teatrală și cinematografică „Szentgyörgyi Isvan“, din Târgu Mureș, la clasa profesorului Kovács Levente, tânăra actriță **Péter Hilda** a reușit să se impună în atenția criticilor și a publicului prin talent și sensibilitate, puterea de interiorizare ieșită din comun, precum și o rară disponibilitate de a traversa cu dezinvoltură partituri și trăiri afective dintre cele mai diferite. În ultimii ani de facultate, aceste calități au ieșit la iveală în chip convingător în roluri ca Sally Bowles, din *Cabaret*, Ana Petrovna, din *Platonov*, bufonul din *A 12-a noapte*, Hippia, din *Tragedia omului* de Madách Imre, și Olga, din *Profetul Ilie* de Tadeusz Slobodzianek, spectacol pus în scenă de valorosul regizor Bocsárdi

Lászlo, care a fost întâmpinat cu mare interes și entuziasm la Festivalul Internațional de Teatru de la Sibiu, în 2003, unde, sub semnul performanței de pe scena din curtea Muzeului de Istorie, interpreți și spectatori au sfidat aversele de ploaie și au sărbătorit prin aplauze izbânda acestei trupe, apreciată astăzi și dincolo de hotarele țării.

Fie într-o partitură comică din *Puricele în ureche*, de Georges Feydeau, sub bagheta regizorului Kovessy István, dar mai ales în roluri de un intens dramatism, așa cum au fost Reghina, din *Miracolul*, după piesa *Pasărea cântătoare*, de Tamas Aron, „patronul spiritual” al scenei care a adoptat-o, apoi, Julieta, din celebra capodoperă shakespeariană *Romeo și Julieta*, sau Euridice, din *Antigona*, de Sofocle – toate aceste performanțe fiind în chip determinant legate de profesionalismul regizorului Bocsárdi Lászlo – actrița a surprins asistența printr-un joc de mare profunzime emoțională, în care se împletesc mimica deosebit de expresivă, gestul de o remarcabilă spontaneitate și binevenită pregnanță, când băiețos, abrupt, fără echivoc, când dominat de feminitate ori de o misterioasă ambiguitate, sau prin mișcarea de o plasticitate menită tot timpul să dea seama de furtunile lăuntrice ale firii.

Cu statura sa de ... voleibalistă, chipul mai tot timpul acoperit de o paloare contrazisă doar de privirea vioaie, pătrunzătoare, adeseori arcuită în nerostite întrebări, nu s-a așteptat să prindă roluri lovite de celebritate: „Când domnul Bocsárdi mi-a spus că vrea să joc rolul Julietei, la început, m-a bufnit râsul, apoi m-am întunecat de supărare. Eram sigură că glumește. Nici când am ajuns la repetiții n-am fost convinsă că voi reuși. M-a cucerit dorința sa de a aduce pe scenă o altă Julietă, decât cea atât de frumoasă, imaginea obișnuită din piesele și filmele văzute, m-a ambiționat pasiunea regizorului de a pune toată povestea să vibreze pentru publicul de astăzi, pentru credința în om, în iubire și, mai presus de toate, în artă. Toate spectacolele în care am lucrat cu domnia-sa cred că ne-au insuflat mie și colegilor dorința fierbinte de a sluji o idee înaltă, o miză importantă pentru timpul în care trăim. Încă de când am văzut spectacolul cu *Nunta însângerată*, am simțit că este regizorul care te poate conduce la mari performanțe. De această dată, când mi-a încredințat cele două roluri, Șen Te și Șui Ta, din *Omul cel bun din Seciuana*, de Brecht, n-am mai râs. M-a apucat spaima. Nădăjduiesc din toată inima să nu-l fi dezamăgit”. Am văzut spectacolul la premieră, la Sfântu Gheorghe, apoi la Sibiu, în Festivalul Internațional de Teatru, în condiții mult mai puțin fericite, de la Casa de Cultură a Sindicatelor. Într-o distribuție care nu ducea lipsă de interpreți excepționali, în frunte cu Kicsid Gisella („sacagiul”), Pálffy Tibor („aviatorul ratat” de care se îndrăgostește Șen Te), Szabó Enikő („mama aviatorului”), Szabó Tibor, Vata Lorand și Mátray László (cei trei zei) și alții, actrița evoluează cu o siguranță și o prospețime ce conferă adevăr artistic și emoțional atât eroinei, „o prostituată” sub straietele căreia se ascunde „un înger de mahala”, cu suflet și putere de dăruire ce amintesc în final de sacrificiul biblic al Mariei, cât și „vărului Șui Te”, rol împlinit în travesti, personaj menit să o apere pe această adevărată efigie a bunătății de mercantilismul și ticăloșia celor din jur. Nădăjduim că și publicul din Capitală și din țară va avea ocazia s-o reîntâlnească pe Péter Hilda în această dublă creație dintr-un spectacol „marca” Bocsárdi Lászlo și să observe, încă o dată, adevărul spuselor lui Corneille: „*Valoarea nu așteaptă ca vârsta s-o măsoare*”...